

2,323/1.

(Dz. Urz. GUM poz. 29/33)

ROZPORZĄDZENIE DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR z dnia 5 lipca 1929 r.

Przepisy legalizacyjne o pojemnikach zwyczajnych kształtu krągłego. Pojemniki żelazne z wyjątkiem miękko lutowanych.

Na podstawie artykułu 11-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 roku (Dz. P. P. P. poz. 211 i Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661) oraz § 19-go ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1.

Pojemniki żelazne powinny czynić zadość Przepisom legalizacyjnym o pojemnikach zwyczajnych: Pojemniki wogóle (Dz. Urz. GUM poz. 29/13; POM poz. 2,32/1), o ile przepisy nin. nie stanowią inaczej.

Kształt.

§ 2.

Dopuszczalne są kształty, przewidziane dla pojemników żelaznych miękko lutowanych (Dz. Urz. GUM poz. 29/17; POM poz. 2,322/1 § 2).

Grubość blachy.

§ 3.

Grubość blachy nie może być mniejsza od grubości blachy, przepisanych dla pojemników żelaznych miękko lutowanych (Dz. Urz. GUM poz. 29/17; POM poz. 2,322 § 3).

Zabezpieczenie od rdzy.

§ 4.

Pojemniki średnie powyżej 10 l i szerokie powyżej 2 l powinny być pokrywane trwałym, nie łuszczącym się lakierem lub warstwą metalu odpornego na utlenianie, jak cyny, niklu i t. p. Pojemniki wąskie wszelkich wielkości, średnie poniżej 20 l i szerokie poniżej 4 l muszą być pokrywane cyną lub niklem.

Pojemniki jednolite.

§ 5.

Pojemniki mogą być wytłaczane lub trybowane bez szwów.

Łączenie części.

§ 6.

Części pojemników niejednorodnych mogą być łączone zapomocą twardego lutu, spawania i nitowania. Mogą być stosowane mieszane sposoby łączenia.

Szwy nitowane mogą być tylko stosowane w pojemnikach średnich powyżej 10 l i szerokich powyżej 2 l.

Łączenie powinno być tak szczelne, aby pojemniki napełnione wodą nie przepuszczały jej.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

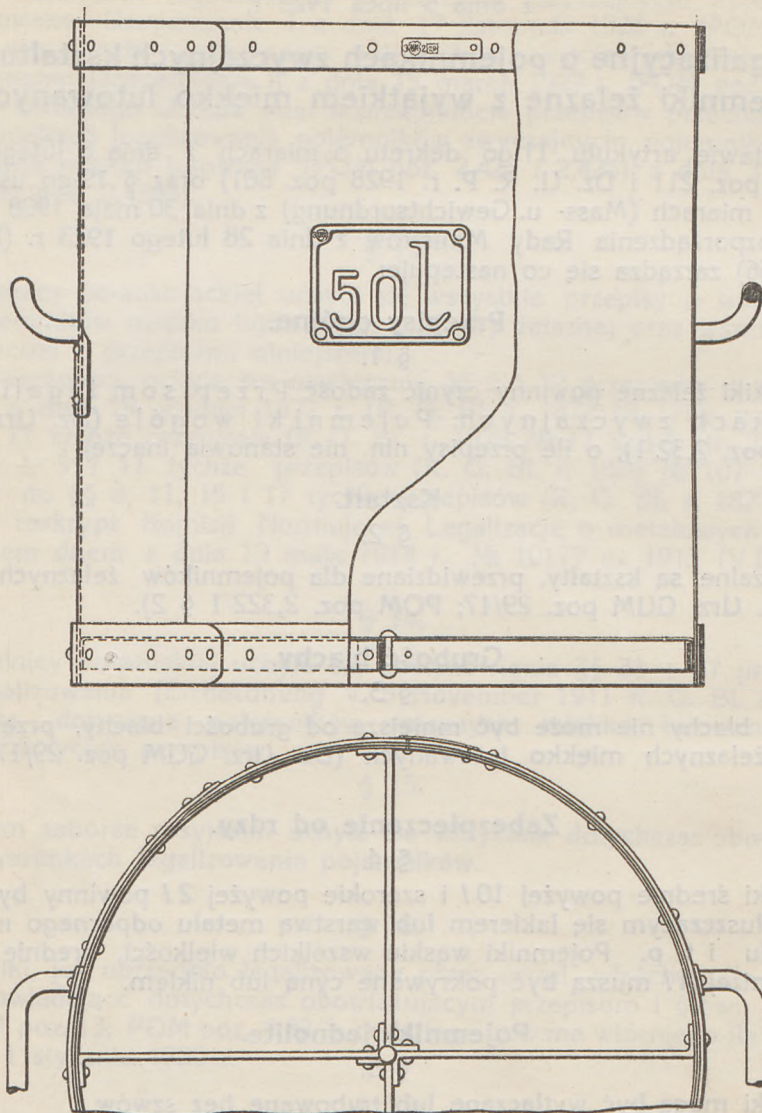
Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 20 lipca 1929 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Wskaźniki.**§ 7.**

Mogą być stosowane wskaźniki, wymienione w §-ie 10 ust. 2 pod *a, b, c, d i e* Dz. Urz. GUM poz. 29/13; POM poz. 2,32/1, oraz wskaźnik, opisany w §-ie 7-ym Dz. Urz. GUM poz. 29/17; POM poz. 2,322/1.

rys. 1.

Usztywnianie obrzeży.**§ 8.**

a. Jeżeli obrzeże pojemników nie jest samo przez się dostatecznie mocne (por. Dz. Urz. GUM poz. 29/13; POM poz. 2,32/1 § 13), to powinno ono być usztywnione.

b. Usztywnienie takie może być dokonane przez jeden ze sposobów, wskazanych w §-ie 6-ym Dz. Urz. GUM poz. 29/17; POM poz. 2,322/1. Wyoblina może być stosowana jednak (por. Dz. Urz. GUM 29/17; POM poz. 2,322/1 § 6c) w pojemnikach jednolitych szerokich do wielkości 5 l włącznie.

c. Wzmocnienie obrzeża może być wykonane przez nanitowanie obręczy żelaznej (rys. 1 ÷ 4), prócz tego w pojemnikach średnich i szerokich, nie mniejszych od 20 l, wzmocnienie może być wykonane przez jedną lub dwie leżące na krzyż strychownice żelazne, podparte pośrodku słupkiem. Strychownica musi być przynitowana do pobocznicy, a słupek do dna i strychownicy. Górna grań strychownicy musi być płaska i znajdować się w płaszczyźnie brzegu.

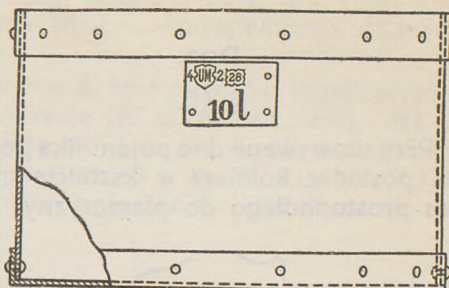
d. Pojemniki 50 l powinny w każdym razie posiadać obrzeża usztywnione.

e. Pojemniki jednolite, grubość ścianek których wynosi nie mniej niż 1 mm, mogą nie posiadać wzmocnionych obrzeży.

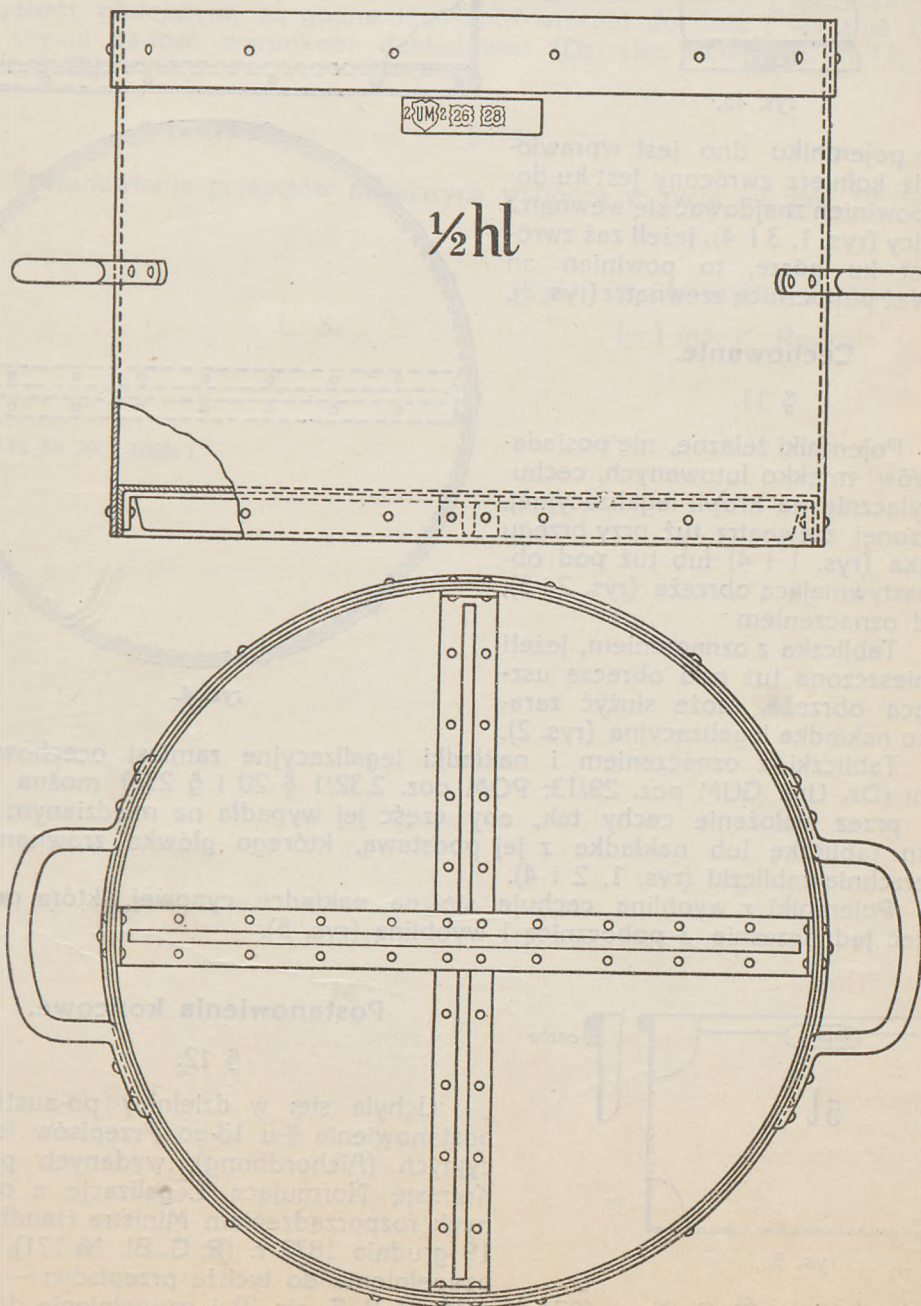
Rękojeści i ucha.

§ 9.

Wszystkie pojemniki wąskie powyżej 5 l, średnie powyżej 10 l i szerokie powyżej 20 l mają być zaopatrzone we dwie rękojeści (rys. 1 i 3) lub ucha, pozostałe pojemniki wąskie oraz średnie powyżej 2 l — w jedno ucho. Mniejsze pojemniki średnie i szerokie mogą posiadać ucha. W pojemnikach wąskich i średnich poni-

rys. 2.

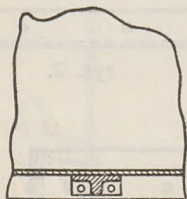
rys. 3.

żej 2 l ucho może być zastąpione przez uszak (Dz. Urz. GUM poz. 29/13; POM poz. 2,32/1 § 18). W pojemnikach kształtu bańkowego można zastąpić jedno ucho przez pałąk.

Dna.

§ 10.

Przynitowywane dno pojemnika powinno posiadać kołnierz w kształcie cylindra prostopadłego do płaszczyzny dna.

rys. 4a.

Jeżeli w pojemniku dno jest wprawione tak, iż kołnierz zwrócony jest ku dołowi, to powinien znajdować się wewnątrz pobocznicy (rys. 1, 3 i 4), jeżeli zaś zwrócony jest ku górze, to powinien on obejmować pobocznice z zewnątrz (rys. 2).

Cechowanie.

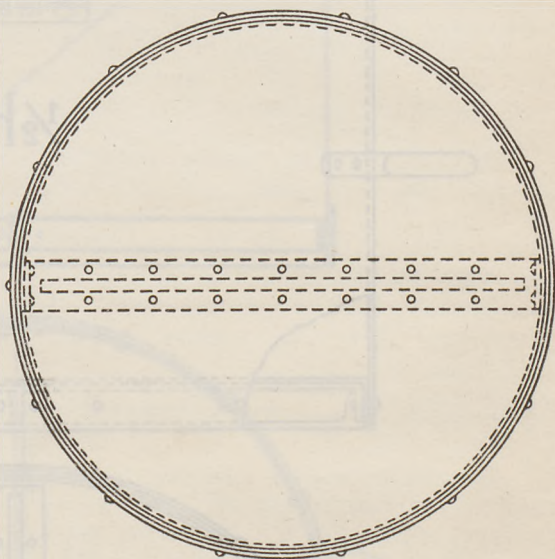
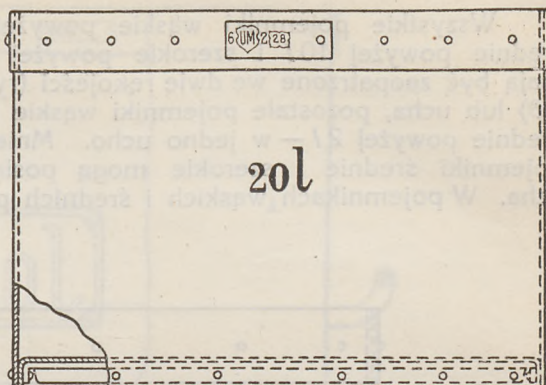
§ 11.

a. Pojemniki żelazne, nie posiadające szwów miętko lutowanych, cechuje się wyłącznie na kropki legalizacyjnej, umieszczonej z zewnątrz tuż przy brzegu pojemnika (rys. 1 i 4) lub tuż pod obręczą, usztywniającą obrzeże (rys. 2 i 3), a ponad oznaczeniem.

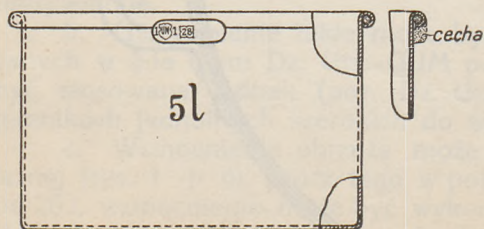
b. Tabliczka z oznaczeniem, jeżeli jest umieszczona tuż pod obręczą usztywniającą obrzeże, może służyć zarazem jako nakładka legalizacyjna (rys. 2).

c. Tabliczki z oznaczeniem i nakładki legalizacyjne zamiast o cechowaniu kropkami (Dz. Urz. GUM poz. 29/13; POM poz. 2,32/1 § 20 i § 23a) można zabezpieczać przez nałożenie cechy tak, aby część jej wypadła na miedzianym nicie, łączącym tabliczkę lub nakładkę z jej podstawą, którego główka zrównana jest z powierzchnią tabliczki (rys. 1, 2 i 4).

d. Pojemniki z wyobliną cechuje się na nakładce cynowej, która powinna się stykać jednocześnie z pobocznica i wyobliną (rys. 5).

rys. 4.

rys. 5.

Postanowienia końcowe.

§ 12.

Uchyła się: w dzielnicy po-austriackiej postanowienia §-u 13-go Przepisów legalizacyjnych (Aichordnung), wydanych przez b. Komisję Normującą Legalizację a ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Handlu z dn. 19 grudnia 1872 r. (R. G. Bl. № 171), z 1-go uzupełnienia do tychże przepisów: — uzupeł-

nienie do § 15-go (R. G. Bl. r. 1874 № 110; V. B. E. str. 2) i uzupełnienie do §§-ów 12-go, 13-go, 15-go, 17-go i 18-go (R. G. Bl. j. w.; V. B. E. str. 3); 25-te uzupełnienie

do tychże przepisów (R. G. Bl. r. 1894 № 79; V. B. E. str. 484); z uzupełnienia do instrukcji, wydanego przez b. c. k. Komisję Normującą Legalizację dn. 26-go października 1874 r., — uzupełnienie do № 9 instrukcji IV-ej (V. B. E. str. 15) i z uzupełnienia do instrukcji, wydanego dn. 8 sierpnia 1876 r., — uzupełnienia do instrukcji IV-ej oraz II-ej i IV-ej (V. B. E. str. 71).

W dzielnicy po-pruskiej uchyla się ostatecznie § 56 Przepisów legalizacyjnych, wydanych przez b. c. Komisję Normującą Legalizację (R. G. Bl. str. 960), art. 2-gi obwieszczenia tejże Komisji z dn. 28 listopada 1913 r. (R. G. Bl. str. 766 Mitt. N. E. K. IV str. 62); art. 3-ci obwieszczenia tejże Komisji z dn. 25 czerwca 1915 r. (R. G. Bl. str. 431 Mitt. N. E. K. IV str. 92) oraz ogłoszenie tejże Komisji z dn. 22 sierpnia 1917 r. (Mitt. N. E. K. IV str. 171).

§ 13.

Pojemniki uprzednio legalizowane polską cechą, choćby i nie czyniące zadość przepisom niniejszym, są godne legalizacji wtórnej do dnia 1 stycznia 1935 r., jeżeli czynią zadość warunkom dokładności (Dz. Urz. GUM poz. 29/13; POM poz. 2,32/1 § 22).

§ 14.

Postanowienia przepisów niniejszych wchodzi w życie od dnia 18 lipca 1929 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 29. I. 1029. 1.

